

tragtes af en Mand, der rimeligvis er kommen til at tænke over denne Sag netop paa denne Tid, da en Mængde Mennesker have ønsket at faa Navneforandring til 1. Januar 1905, men det har været en lukket Bog for alle disse Mennesker, der ikke en Gang have kunnet faa Lov til at faa, ikke deres Slægtnavn, men deres eget Navn uden under mange Omstændigheder. Han siger om dette Forhold: „Det gælder Personer . . .

**Formanden:** Jeg vil anmode det ærede Medlem om ikke at oplæse private Breve.

**R. Nielsen** (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Ja, deri kan jeg gerne følge den ærede Formand. Jeg havde ikke tænkt, at der kunde være noget til Hinder for at læse dette op. Forbudet derimod vil nu have til Følge, at jeg siger, hvad der staar i Brevet, thi Navnene vil den ærede Formand dog vel ikke forbyde mig at læse op, naar jeg fremdrager dem som Eksempler paa det, jeg her taler om.

**Formanden:** Det ærede Medlem maa referere, men ikke læse op.

**R. Nielsen** (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Det glæder mig, for saa vidt som det vil indføre en ny Skik, som sikkert i Fremtiden vil fri os for adskilligt af, hvad vi have maattet høre i Fortiden Masser af Gange. — Af saadanne Navne nævner Herredsfuldmægtig Hvass: Jens Nørgaard Petersen — den vedkommende kaldes i daglig Tale og skriver sig Jens Nørgaard, men han hedder officielt og skal efter Loven skrive sig: Petersen —, Palle Ringsted Madsen — jeg behøver kun at nævne Navnene, enhver forstaar, hvad det drejer sig om —, Marie Kjær Christensen, Otto Sepstrup Pedersen. Det er alle Navne, der ere grebne lige ud af Livet. Det sidste er Navnet paa en af de første handlende i Herning By; men der er maaske ikke 10 Mennesker i hele Herning, der have Anelse om, at han har noget andet Navn end Sepstrup. Det er hans Døbenavn, men han har et Navn med „sen“ bag efter.

Herved har jeg naaet min Hensigt med at tage Ordet ved denne Lejlighed. Jeg henstiller til dem, som faa med Lovforslagets videre Behandling at gøre, at drage det ind under Overvejelserne og muligt tilvejebringe en Løsning, der kunde komme de Folk i Møde, der ikke maa

bruge deres eget Døbenavn som deres egentlige Navn i alle retligt afgørende og retsgyldige Forhold.

**Sveistrup:** At der lovgives i Øjeblikket paa dette Omraade, er vist i høj Grad ønskeligt. Der er uden Tvivl adskillige Personer her i Landet, som vilde have kunnet benytte den Adgang, som er given ved Lov om Navneforandring af 22. April 1904 § 6, dersom de havde været opmærksomme derpaa, men som have forsømt det, og det er rimeligt, at man ved en ny Lov giver dem Adgang til at afhjælpe dette. Dette Lovforslag gaar jo imidlertid adskilligt videre, idet det efter den gældende Lovs § 6 krævedes, for at en Person skulde have Ret til at tilegne sig et Navn, han havde været kaldt med, at baade hans Fader og Bedstefader skulde have benyttet Navnet. Her kræver man kun, at Navnet skal have været almindelig kendt og benyttet i mindst 20 Aar som hans eller — hvad der vel bør tilføjes — som hans Slægts, hans Faders Navn. I Almindelighed tror jeg ikke, der vil kunne erindres noget imod en saadan meget betydelig Udvidelse af Retten til at faa et Navn. Men noget anderledes stiller det sig formentlig, naar man ser hen til de Navne, som ifølge Loven af 22. April 1904 § 2 ere undtagne fra almindelig Tilegnelse. Det kunde have Interesse at faa at vide, hvilken Praksis Justitsministeriet her har fulgt. Betragter man den Adgang, som er aabnet i § 6, som en saadan, der giver Ret til at faa et hvilket som helst Navn tillagt? Det gør man vel neppe. Der staar, at Justitsministeriet afgør Spørgsmaalet. Imidlertid ligger der i Lovens Ord om, at vedkommende kan forvente at faa Tilmavnet tillagt, ligesom en Antydning af, at der formentlig maa være stærkere Grunde til at nægte at give ham dette. Det vilde have sin Interesse at faa belyst, i hvilket Omfang Justitsministeriet mener, at der ved Lovens § 6 er givet Adgang til at gribe ind i de Navne, som omfattes af § 2. Det er jo forøvrigt klart, at for en Del har Justitsministeriet været udelukket fra at tage Hensyn til § 2, idet de Navne, som kunne forbeholdes ved Anmeldelse, ikke ere oplyste endnu. De kunne først blive oplyste i dette Aar. Men der er Navne, som ere baarne af Personer, som have gjort sig fortjente af Fædrelandet, altsaa ikke almindelige gamle Slægtnavne, og der er mange kendte gamle Navne, om hvilke det selv uden udtrykkelig Tilmeldelse til Justitsministeriet vides, at det er Slægt-